

NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOSCIAŃSKI

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 11 do 1-ej.

Opłata pocztowa ulszczona ryczałtem

ROBOTNIK

CENTRALNY ORGAN P.P.S.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 176-70.

DYREKCJA — tel. 120-13.

ADMINISTRACJA — tel. 313-80.

DRUKARNIA — tel. 173-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

TOW. ALEKSANDER NAPIÓRKOWSKI (STEFAN)

Dzisiaj mija 10 lat od śmierci nieodżałowanej pamięci towarzysza Aleksandra Napiórkowskiego (pseudonim partyjny „Stefan”), jednej z najpiękniejszych postaci socjalizmu polskiego.

Aleksander Napiórkowski urodził się 20 listopada 1890 r. w Chrzanowie, pow. Makowskiego. Uczęszczał do szkoły handlowej w Łomży, biorąc czynny udział w pracy samokształceniowej młodzieży. Będąc na studiach wyższych w Belgii, był czynny w organizacji niepodległościowej Filarecja. Należał do Związku Strzeleckiego od początku jego istnienia, a w 1914 wyjechał do Galicji na kursy strzeleckie, poczem wstępuje do Legionów i 6-go sierpnia wyrusza wraz z Kadrowką do b. Królestwa. Z chwilą utworzenia 1 pułku ułanów przechodzi do kawalerii, z którą przebywa wszystkie boje i zdobywa szarżę oficera.

Za okupacji niemieckiej obejmuje z polecenia Partii okręg łódzki i redakcję „Łodzianina”.

Z chwilą wypędzenia okupantów i powstania Rady Robotniczej Łodzi zostaje jej pierwszym przewodniczącym. Zostaje też wybrany do Centralnego Komitetu Robotniczego PPS.

W r. 1919 czerwona Łódź wybiera go posłem do Sejmu Ustawodawczego, gdzie pracowitością i inicjatywą wybija się na czoło posłów.

13-go lipca podczas nawały bolszewickiej idzie na front i ginie w szarży ułańskiej 18-go sierpnia pod Ciechanowem, ziemi Płockiej.

12-go listopada odbył się w Łodzi uroczysty pogrzeb Zmarłego. Pogrzeb ten zamienił się w olbrzymią manifestację Łodzi robotniczej, która złożyła hołd bohaterowskiemu bojownikowi o Niepodległość i Socjalizm, powszechnie szanowanemu i kochanemu za prawość charakteru i niezłomną pracę na rzecz umiłowanej idei.

Organizacja łódzka P. P. S. wystawiła na grobie Zmarłego pomnik, a jedną z ulic Łodzi nazwano Jego imieniem.

Celem uczczenia pamięci Zmarłego Łódzki Okr. Kom. Rob. wspólnie z C. K. W. i Z. P. P. S. urządzają w Łodzi uroczystą obchód. Program i data uroczystości podane zostaną do wiadomości.

WYPADEK LOTNICZY

Kraków, 17 sierpnia. (PAT). Wczoraj wydarzyła się na polach Mogińskich katastrofa lotnicza. Samolot, odbywający próbną lot z Białej Podlaskiej, gdzie wykonany został w warsztatach wojskowych, spadł wskutek defektu w motorze. Prowadzący samolot, porucznik Kula-kowski, uległ kontuzjom na całym ciele. Samolot rozbił się doszczętnie. Porucznik Kula-kowski został odwieziony do szpitala.

Są i publicyści niemieccy występujący ostro przeciw Treviranusowi

Berlin, 17 sierpnia. (PAT). Pacyfistyczny „Montag Morgen” ogłasza artykuł polemiczny przeciw min. Treviranusowi, w którym z naciskiem wskazuje, że w Niemczech liczne koła wpływowe czynią z „rozgrywki z Polską” punkt centralny systemu politycznego, zawierającego o wiele większe niebezpieczeństwa, aniżeli system przymierza, który w roku 1914 rozpętał pożogę światową. Konieczne jest, ażeby o tem mówiono otwarcie. Mimo olbrzymich kłopotów wewnętrzno - politycznych, jest to sprawa również aktualna. Często państwa torują sobie drogę w sytuacji wewnętrzno - politycznej w ten sposób, iż wywołują awantury na terenie międzynarodowym. Na spekulacji, iż Francja, zagrożona ze strony Włoch, nie będzie mogła przyjść z pomocą Polsce, niemieckie koła pravicowe prowadzą akcję, która budzi u-

czucie zgrozy. Koła te sądzą, iż uda się w drodze dyplomatycznej przyłożyć Polsce rewolwer do piersi lub też sprowokować wojnę z Polską, która, według ich oczekiwań, będzie mogła zostać zlokalizowana. Właśnie zlokalizowanie wojny polsko - niemieckiej jest marzeniem tych sfer, które wewnątrz Niemiec chciałyby za wszelką cenę dorwać się do władzy. Dziennik uważa zlokalizowanie wojny z Polską za mrzonkę, podkreślając, iż z chwilą wybuchu takiej wojny, pożar musi ogarnąć cały kontynent europejski. Na pcdł. u takich spekulacji, kończy „Montag Morgen”, wyrasta niezająca hamulców propaganda rewizjonistyczna, wrażliwa intrygi zapobiegających konkurentów w dziedzinie gospodarczej, wyrasta w końcu owa polityka wschodnia, która bardziej ostrożnie przywdziewa w formie zmian paktu Ligi Narodów.

Również „Welt am Montag” poświęca

tej samej sprawie dłuższy artykuł wstępny pióra H. Gerlacha, który zapytuje ze zdziwieniem, gdzie się właściwie podział min. Curtius. Jest on wprawdzie jeszcze formalnie ministrem spr. zagr. Rzeszy, ale wygłaszanie mów o polityce zagranicznej pozostawia widocznie swemu koledze Treviranusowi. Gerlach odwołuje się do wyborców niemieckich, ażeby dziś jeszcze nieoficjalny minister spr. zagr. nie został wkrótce kierownikiem oficjalnym polityki zagranicznej. Artykuł przypomina, że już przy tworzeniu obecnego gabinetu pewne sfery pravicowe wysuwały kandydaturę Treviranusa na stanowisko min. spr. zagr. Treviranus jako min. spr. zagr., oznaczałby jednak upadek Brianda. O ileby Briand musiał ustąpić, to, kończy Gerlach, Europa straciłaby ostatniego męża stanu, cieszącego się międzynarodowym autorytetem.

„Duch frontowy” Treviranusa

Berlin, 17 sierpnia. (PAT). Minister Treviranus, przemawiając wczoraj na zgromadzeniu partii konserwatywnej w Kassel, oświadczył między innymi, że jego przemówienie polityczne, wypowiadające się za aktywną polityką rewizjonistyczną, stanowiło naturalny wyraz uczuć, jakie ożywiają pokolenie żołnierzy frontowych w Niemczech. Kto uczciwie pragnie pokoju, mówił minister Trevira-

nus, musi zdobyć się również na odwagę wskazania niebezpieczeństw, zagrażających pokojowi. W pracy naszej zdajemy sobie sprawę z zadań i ryzyka w związku ze zwracaniem narodu nieco znużonego ku aktywizmowi w polityce zagranicznej, w tym samym czasie, kiedy cały świat życzyłby sobie, ażeby naród niemiecki uwikłał się w bratobójczych walkach wewnętrznych. Musimy być tak dobitni, aby zagranica przywykła do te-

go, iż pragniemy spełnić nasze posłannictwo europejskie zgodnie z duchem frontowym i że chcemy usunąć niesłusznie narzucone traktaty — bez użycia siły zbrojnej. Minister Treviranus zakończył swe przemówienie uwagą, że nie widzi powodu, dla którego miałby odwoływać w jakimkolwiek punkcie oświadczenia, zawarte w swem przemówieniu z ubiegłej niedzieli.

Niemieckie apetyty

Berlin, 17 sierpnia. (PAT). Na zebraniu partii konserwatywnej p. Lindeiner wygłosił mowę, w której oświadczył, że najbliższymi celami niemieckiej polityki zagranicznej będą: rewizja granic wschodnich, załatwienie spraw Zagłębia Saary oraz rewizja planu Younga. Rząd nie-

musi zdobyć się również na odwagę wskazania niebezpieczeństw, zagrażających pokojowi. W pracy naszej zdajemy sobie sprawę z zadań i ryzyka w związku ze zwracaniem narodu nieco znużonego ku aktywizmowi w polityce zagranicznej, w tym samym czasie, kiedy cały świat życzyłby sobie, ażeby naród niemiecki uwikłał się w bratobójczych walkach wewnętrznych. Musimy być tak dobitni, aby zagranica przywykła do te-

o najwyższe stanowiska w dyplomacji niemieckiej i w swoim czasie mówiono o jego kandydaturze na stanowisko ambasadora niemieckiego w Londynie, względnie posła w Pradze lub w Warszawie.

Prasa lewicowa przypomina w związku z tem, iż poseł Lindeiner ubiega się

Niezadowolone Niemców Kłajpedzkich

Berlin, 17 sierpnia. (PAT). Nominacja Litwina Reigysa na prezydenta dyrektoriatu w Kłajpedzie wywołała w prasie niemieckiej wielkie niezadowolenie. Według dzienników, nominację tę rozumieć należy jako wzmocnienie tendencji wiel-

ko-litewskiej w okręgu Kłajpedy. Gubernator przez powołanie Reigysa zademonstrował, iż myślał raczej o dalszym obostrzeniu, aniżeli o złagodzeniu stosunków między rządem a sejmem kłajpedzkim. „Vossische Ztg.” nazywa rząd

kłajpedzki gabinetem walki z większością sejmową, zapowiadając uchwalenie na najbliższym posiedzeniu sejmu votum nieufności dla dyrektoriatu. Najostrzej przeciwko nominacji Reigysa protestuje nacjonalistyczna prasa niemiecka.

Czułości litewsko-sowieckie

Moskwa, 17 sierpnia. (PAT). W poniedziałek o godz. 4 pp. na trzech aeroplanach typu Ansard 120 przybywa do Moskwy delegacja lotników litewskich.

Przyjazd delegacji sowieckie koła polityczne wykorzystują dla zmanifestowania przyjaźni sowiecko-litewskiej. Ogłoszony z racji przyjazdu lotników litewskich komunikat stwierdza, że „spo-

czeństwo sowieckie widzi w wizycie tej jeden z objawów litewsko - sowieckiej przyjaźni, która stale już od lat 10 rozwija się”.

Bitwa turecko-kurdyjska

ANKARA, 17 sierpnia. (PAT). Agencja anatolijska donosi z Bayzid, że bandy kurdyjskie zaatakowały Tachburun. Wojska tureckie odparły atak, przycem

Kurdowie mieli 60 zabitych i 100 rannych. Wśród zabitych znajduje się trzech wodzów kurdyjskich. Agitator kurdyjski emir Tuman, wydany poprzednio ze

strefy granicznej przez rząd perski, został podobno mianowany zastępcą gubernatora jednego z okręgów granicznych.

Bitwa persko-kurdyjska

STAMBUŁ, 17 sierpnia. (PAT). Donoszono z źródeł perskich, iż między Persami a Kurdami doszło do gwałtownej bi-

twy, w czasie której padło 300 Kurdów. Po stronie perskiej było 40 zabitych. Wiadomość o energicznej akcji Persów

przeciwko Kurdom wywołała w całej Turcji jaknajlepsze wrażenie.

Smiertelny wypadek w Alpach

Chamonix, 17 sierpnia. (PAT). Dwaj turyści austriaccy zostali zasypani przez

lawinę. Jeden z nich poniósł śmierć, drugiego w stanie ciężkim przewieziono do

szpitala.

C. K. W.

W dniu 19 b. m., o godzinie 11 przed południem, odbędzie się w lokalu Z. P. P. S. w Sejmie posiedzenie C. K. W.

UROCZYSTOŚĆ NA CZASIE! KOSZTOWNE DOŻYŃKI

Wczorajsze uroczystości dożynkowe w Spale, mimo zmiennej pogody, zgromadziły ponad 12.000 osób, które z najodleglejszych zakątków Rzeczypospolitej przybyły do letniej rezydencji Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

O godz. 10.15 Pan Prezydent Rzeczypospolitej w otoczeniu członków domu cywilnego i wojskowego zjechał autem przed wielką halę drewnianą, położoną obok stadionu spalskiego, gdzie oczekiwali na jego przybycie członkowie rządu z p. Sławkiem na czele, oraz przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych. Wielką halę zapełniły szczerze życzące rzesze uczestników święta dożynkowego. Powitany hymnem narodowym Pan Prezydent Rzeczypospolitej, wśród okrzyków: „niech żyje!”, przeszedł wzdłuż szpalery delegacji w ludowych strojach, kierując się w stronę ołtarza polowego, ustawionego w głębi hali. Mszę św. celebrował w asyście duchowieństwa kapelan przyboczny Pana Prezydenta Rzeczypospolitej ks. prałat Bojanek. Podniosłe kazanie wygłosił ks. biskup Kubina.

O godz. 12.30 Pan Prezydent Rzeczypospolitej podejmował w pałacu spalskim śniadaniem zaproszonych gości. W tym czasie przybyły na dożynki delegacje zaczęły przygotowywać się do korowodu na miejscowym stadionie. Z uderzeniem godziny 13-ej ruszył ze stadionu barwny pochód delegacji z całej Polski, formując się grupami regionalnymi, niezależnie od przynależności organizacyjnej. O godz. 15.30 w hali przy stadionie odbyło się wręczenie wieńców Panu Prezydentowi przez delegacje poszczególnych grup regionalnych. (PAT).

KATASTROFA PO KONGRESIE EUCHARYSTYCZNYM

Zagrzeb, 17 sierpnia. (PAT). Ubiegłej nocy podczas puszczania ogni sztucznych na zakończenie Kongresu Eucharystycznego wydarzył się tu straszny wypadek. Mianowicie na tłum ciekawych, który zebrał się za oparkaniem na torze kolejowym, mimo zakazu policji, w pobliżu miejsca, gdzie puszczano ogni sztuczne, najechał w pełnym rozpędzie pociąg. Pomimo wysiłków maszynisty, nie udało się pociągu w porę zatrzymać. Trzy osoby poniosło śmierć na miejscu, 14 odniosło ciężkie rany. Zśród tych ostatnich trzy osoby zmarły w drodze do szpitala.

OLBRZYMI POŻAR LASÓW

Aix en Provence, 17 sierpnia. (PAT). Gwałtowny pożar objął wczoraj kilkanaście kilometrów lasu między Port de Houc i Calles, zagrażając pobliskim domom, które musiano ewakuować. Straży ogniowej oraz wojsku udało się dopiero nad ranem umiejscowić pożar.

SUKCESY JĘDRZEJOWSKIEJ W BERLINIE

Berlin. W pierwszym dniu międzynarodowego turnieju tenisowego w Berlinie Jędrzejowska pokonała z łatwością pannę Sperling 6:2 6:1.

Drugiego dnia Jędrzejowska walczyła z Weihe, wygrywając w pierwszym secie 6:0, a w drugim przy stanie 5:5 spotkanie przerwało z powodu deszczu.

KARTELE I SYNDYKATY

Ze sfer kupieckich Lwowa otrzymujemy następujący artykuł:

CZEM JEST ZMOWA PRODUCENTÓW WEDLE PRAWA?

Ustawa austriacka z dnia 7 kwietnia 1870 r. Dz. U. P. Nr. 43, która jeszcze dotychczas jest w mocy, postanawia, że zмова między przemysłowcami w celu podniesienia cen swych wyrobów na niekorzyść lub szkodę konsumentów jest nieważną, a nawet karygodną. Wbrew tym przepisom mnożą się prawie codziennie wypadki powstawania coraz nowych kartelów wśród producentów, a równocześnie też między kupcami, t. zw. hurtownikami. Celem tych różnych zmwów nie jest innego, jak podbijanie cen towarów pierwszej potrzeby, jak: węgla, żelaza, blachy, gwoździ, dźwigarów, śrub, cementu, drożdży i t. d. na szkodę odbiorców, t. j. rzemieślników i przedsiębiorstw przetwórczych, a ostatecznie przeciw właścicielom konsumentów. Nie dziw więc, że np. wskutek ciągłego podrażnienia materiału budowlanego budować nie można, wskutek czego brak pomieszczeń, co w dalszym ciągu potęguje bezrobocie i zaostża i tak już przewlekły kryzys gospodarczy.

PASEK KARTELOWY W PRZEMYSLE HUTNICZYM.

Szczególnie w przemyśle hutniczym na drodze od fabrykantów do konsumentów są aż trzy kartele i jeden na drugim podbijają ceny do niesłychanej wysokości. Kartel, względnie syndykat hut żelaznych został w tym celu założony, by utrzymać się przy wysokich cenach i wszelkimi środkami i represjami stworzyć monopol dla niektórych jednostek uprzywilejowanych. Za kartelem głównym hut żelaznych powstał t. zw. syndykat hut żelaznych polskich z siedzibą w Katowicach z wielkim i kosztownym aparatem i własnym płaćcem, wybudowanym kosztem pięciuset tys. dolarów, — gdzie dyrektor kierujący pobiera 6000 dolarów miesięcznie. Syndykat ten podbija i dyktuje ceny swoim hurtownikom I kategorii, a ci znowu sprzedają kupcom II kategorii po dalej podwyższonych cenach. Ci hurtownicy I i II kategorii stworzyli między sobą znowu kartel za obopólną zmwą celem dalszego podbijania cen, a gdy syndykat sprzedaje tylko kupcom I i II kategorii, mają ci monopol tak, że z wyjątkiem zamianowanych odbiorców, żaden inny odbiorca i kupiec nie może być tak szczęśliwy, by bez zapłacenia haraczu (który wpływa najpierw do kieszeni kupców II kategorii) mógł dostać materiał budowlany lub dla celów dalszej przeróbki bezpośrednio z fabryki albo bezpośrednio z syndykatu hut żelaznych.

Ze haracz ten jest zabójczy, wyni-

ka z faktu, iż przy tak ważnych artykułach pierwszej potrzeby, jak np. żelazo, dźwigary i blacha, zysk hurtowników wynosi 30 do 35 procent.

10 KUPCÓW NARZUCA SWĄ WOLĘ KRAJOWI.

Cierpi na tem całe społeczeństwo konsumujące, natomiast jednostki, kupcy I kategorii, których w kraju jest zaledwie dziesięciu, na szkodę konsumentów i całego społeczeństwa wzbogacają się, a co najważniejsza, ruch budowlany i cały przemysł przetwórczy i rzemieślniczy tamują. Świadczy o tem przykład, że magistrat miasta Lwowa, który potrzebował dla zakładu czyszczenia miasta kilku wzorów do skrapiania jezdni, musiał je sprowadzić aż z Francji rzeczywiście tylko z powodu niższej ceny, a to dlatego, że cena materiału żelaznego jest u nas wskutek polityki podbijania cen, syndykatów, kartelów i t. p., podwójnie tak wysoka, jak we Francji, i dlatego też mimo zapłacenia cła i tak odległego przewoźnego sprowadzić można było wozy te taniej z Francji, niż z naszych fabryk, produkujących również tego rodzaju wozy. Czy fabryka Zieloniewskiego w Krakowie i firmy Lilpop, Rau i Lowenstein w Warszawie nie potrafiłyby przy niższych cenach materiału dostarczyć tego samego co zagranicą? Napewno tak!

Różnica między ceną żelaza w kraju, a ceną zagranicą jest bardzo znaczna, prawie że podwójna, i tak np. kosztuje żelazo sztabowe zagraniczne około 19 złotych za 100 kg., a polskie 35 złotych. Blacha żelazna grubsza kosztuje u nas 51 złotych, a zagranicą 25 złotych za 100 kg. Doliczwszy nawet cło i przewoźne, to zawsze o 30 — 35 procent taniej można sprowadzić żelazo i blachę z zagranicy, z Belgii lub Francji, niestety nie wolno nikomu się odważyć nawet korespondować z firmą zagraniczną pod rygorem bojkotowania go i zniszczenia jego egzystencji, gdyż zostanie on w tej chwili na zawsze wyłączony z listy odbiorców, i żadnemu hurtownikowi i kupcowi nie będzie wolno mu sprzedać czegokolwiek z materiałów żelaznych, dostarczanych przez syndykat.

RZĄD POWINIEN WKROCZYĆ.

Tu powinien wkroczyć Rząd, aby położyć kres temu bezprawnie mnożącemu się dyktatorstwu i nadużyciu; rząd powinien bacznie na to, by ceny wewnętrzne równały się cenom zagranicznym, o ile kontrola kalkulacji szkodności naszego twórczenia okaże, by wytwórcą krajowy mógł konkurować z zagranicą i by zmniejszył się katastrofalny przyrost mas bezrobotnych.

Dziwna rzecz, że fabryka żelaza i blachy, znajdująca się w odległości 5 kilometrów od granicy polskiej, gdzie

ten sam materiał surowy się wyrabia tym samym systemem, mogą ten materiał za połowę ceny dostarczyć i to niezawodnie też z zyskiem, nie czynią zaś tego polskie huty, które samowolnie ceny swoje ciągle podwyższają i dyktują. Dlaczego? Czy na to krwią, ogniem i mieczem zdobyto kraj górnośląski, by kilka jednostek w sposób lichwiarski się wzbogaciło kosztem i na szkodę całego społeczeństwa?

Celem podniesienia i wzmocnienia akcji budowlanej i umożliwienia taniej budowy należy ewentualnie zwolnić od cła artykuły budowlane najważniejsze, a to: dźwigary, blachy, okucia do drzwi i okien, cement, a szczególnie artykuły budowlane, pochodzące z krajów pozostających z Polską w stosunku traktatów handlowych, — gdyż dochody z tych cel nie są w żadnym stosunku do szkód wyrządzonych przez nieopatrzoną politykę cichego tolerowania epidemii kartelowej.

KARTEI ŚRUB

Po kartelu żelaza i blachy powstał równoległy kartel śrub i syndykat sprzedający tych wyrobów. Ceny podbijane są niesłychanie, aż do 300 procent w stosunku do cen przedwojennych. I tak np. paczka śrub, ważąca 15 dkg., o wartości materiału 10 groszy przed wojną kosztowała 30 halerczy, obecnie kosztuje 1 zł. 10 groszy do 1 zł. 30 gr. Wytwarzanie tych śrub automatami, nawet bez obsługi ludzkiej, jest tak prymitywne, że koszt wyrobu nie wynosi nawet 20 procent w stosunku do materiału, a mimo to cena tak niesłychanie jest wygórowana. Przy kalkulacji cen zagranicznych, z uwzględnieniem wysokiego cła, są one o 50% tańsze, niż u nas, bo skartelowane fabryki śrub ceny swe tak dyktują i nikomu pod zagrożeniem różnych represji, także przy pomocy głównego kartelu żelaznego nie pozwalają czegokolwiek z zagranicy sprowadzić.

Za paczkę oceli gwintowanych ze zwykłego żelaza o wadze 3 kg., a wartości materiałowej około 1 do 1 zł. 10 gr., musi się 6 złotych zapłacić, bo kartel i syndykat śrub po wykluczeniu wszelkiej konkurencji taką cenę uznał za stosowną i ją odbiorcom dyktuje.

Cierpi na tem rzemieślnik i mały wytwórca, który z powodu wysokich cen materiału żelaznego i wyrobów żelaznych i wobec tego osłabionej zdolności płatniczej konsumenta, nie zarabiać nie może, nie będąc w stanie konkurować.

Państwowe koleje, które są największymi odbiorcami śrub, nitów i t. p., płacą rocznie krocie haraczu z powodu wygórowanych cen kartelowych, wskutek czego skarb kolejowy wielkie straty ponosi.

Wiadomości z całego kraju

WILNO

WYKONANIE WYROKU ŚMIERCI

W nocy z piątku na sobotę ub. tyg. o godz. 3-ej rano został rozstrzelany Teodor Głowacz, b. sierżant Korpusu Ochrony Pogranicza i b. komendant strażnicy granicznej, skazany wyrokiem wileńskiego sądu wojskowego w trybie

doraźnym na karę śmierci za uprawianie szpiegostwa na rzecz państwa ościennego. Wobec tego, że P. Prezydent z przyśługującego Mu prawa łaski nie skorzystał, wyrok dzisiaj rano wykonano.

BARANOWICZE

PŁASKA ZEMSTA

Woznemu Kasy Chorych Janowi Szukale, należy się, jako choremu, zasiłek chorobowy z Kasy Chorych. Ponieważ Szukała czyni starania o unieważnienie zwolnienia go z Kasy, jako bezpodstawnego, stosunki między nim a Zarządem Kasy są mocno napięte. Odbija się to i na tem, że należnych mu świadczeń jako choremu Kasa nie wypłaca, stosując tak niską i nieliczącą z godnością instytucji zemstę.

Gdy Szukała zgłosił się do kierownika Kasy, który zastępuje nieobecnego z powodu urlopu komisarza, buchalter Kasy Kanaszyński oświadczył mu, że zasiłku nie wypłaci, bo komisarza nie ma, zaś

gdy Szukała spotkał komisarza, tenże oświadczył mu, że nic go nie obchodzi, bo ma miesięczny urlop. Szukała zwrócił się do p. kontrolera rządowego b. pułk. Dziwulskiego, który obowiązany jest rozstrzygać spory i skargi ubezpieczonych z Zarządem Kasy. Pan pułkownik oświadczył mu, że nic w tej sprawie nie wie i pewnie Szukała nic się nie należy.

Załatwianie podobne interesantów i ubezpieczonych wywołuje ogólne niezadowolenie. Możliwym jest tylko w przystojnych Kasach Chorych, bo przy zarządach wybieralnych przez ubezpieczonych nie byłyby tolerowane.

UROCZYSTA AKADEMJA KU CZCI STEFANA OKRZEI

W dniu 10 sierpnia największa w Czeszochowie sala „Casina”, pięknie udekorowana czerwienią sztandarów, została wypełniona po brzegi przez tłumy robotników, robotnic i inteligencji, którzy przybyli żłóżyć hołd ceniom naszego bohatera Stefana Okrzei.

W przedmym zasiedli przedstawiciele P. P. S., Stowarz. b. więźniów polit., Młodzieży TUR, Organizacji kobiet i t. d.

Okolicznościowe przemówienie wygłosił tow. pos. Kaźmierczak, który zobrał wiersz o robotnikach, z którego wyszedł Stefan Okrzeja, jego życie i śmierć bohaterską.

Nastąpiła bogata część artystyczna, pa której krótkie pozdrowienie w imieniu Kursu Instruktorów Sportowych ZRSS. złożył tow. Czechowski, a obecni na sali uczestnicy Kursu odśpiewali „Hymn Młodzieży Robotniczej”.

Po produkcjach artystycznych akademie zamknięto przemówieniem tow. Dederko, charakteryzującym walkę Okrzei z polską rzeczywistością. Dźwięki muzyki, intonującej „Czerwony Sztandar”, zostały podchwyczone przez zgromadzonych.

Uroczystość ta wywarła niezatarte wrażenie na uczestnikach.

Ministerjum komunikacji powinno by raz zarządzić, by do konkurencji na dostawę śrub, nitów i t. p. zaproszone zostały fabryki zagraniczne, wówczasby się przekonano, w jaki sposób marnuje się majątek państwa polskiego, kierując go w znacznej części do kieszeni fabrykantów i magnatów śrub!!

Wszak między dostawcami śrub jest najgłówniej fabryka firmy wiedefskiej, mająca filię w Polsce, która ten sam towar w Austrii o 60 procent taniej sprzedaje, niż w Polsce, względnie niż kolejom państwowym w Polsce.

Jak już na wstępie zaznaczyłem, ustawa z dnia 7 kwietnia 1870 roku Nr. 43 daje dostateczną podstawę do wkroczenia przeciw takim niesłychanym nadużyciom. Wskutek takich jaskrawych i przejrzystych spekulacji stało się w Wiedniu, że za taką zmo-

wę, zmierzającą do wycisku ludności, ukarano właściciela i dyrektora fabryki grzywną 300 tysięcy dolarów i 4-miesięcznym aresztem, który to wyrok, — mimo znacznych wpływów, został przez Najwyższy Trybunał w całości zatwierdzony.

Na wszelki wypadek, ponieważ nowa ustawa kartelowa znajduje się pod obradami w ministerjum, należy ją przyspieszyć i w ten sposób zredagować, by takim parazytem, żerującym na zdrowym organizmie całego społeczeństwa, raz na zawsze kres położyć.

Do marad nad tą ustawą należy powołać kupców każdej branży, stojących po za kartelami, względnie nie należących do kartelów i syndykatów, a znających krzywdę i szkody wyrządzone przez kartele setkom egzystencji.

T. R.

BERLIN

PIERWSZE WRAŻENIE.

Pierwszy raz widziałem miasto wczystym rankiem dziesiątego dnia. Obraz przemysłowy poza oknami wagonu szeregu budowlanych, łączących się coraz ściślej w nieprzerwany blok żelazobetonowy, szkielety wysoko sterczących przygłaskanych reklam świetlnych i perspektywy cichych jeszcze ulic przedmieścia, wywołują już pierwsze wrażenia, lecz nie najsilniejsze. Berlin majestatyczny nie zachwyca i nie kuszący, a raczej się w oczy wdzikami. Bije od niego chłodem wielkiego, obcego miasta.

SZYBKA KOMUNIKACJA.

Dużo trzeba poświęcić czasu, żeby poznać to miasto, zorientować się w ogromie największej metropolii kontynentu i ujrzyć to piękno, które nie występuje tu wszędzie, w każdym zakątku i uliczce, jak to się dzieje w Paryżu, lub w starym Wiedniu, lecz wyrasta nagle i niespodziewanie ponad zwykły ton architektoniczny ulic niezmiernie długich i pełnych handlarzkiego przepychu, a kończących się, jak wszędzie, karłowatymi domami dzielnicy ubogich. Dlatego też, dla zwiedzenia miasta zgóry wyrzecz się trzeba wszelkich przestarzałych środków komunikacji, a więc także używania własnych nóg, a oddać się na łaskę pędzących z oszalałymi szybkościami elektrycznych kolejek podziemnych i naziemnych, które stanowią jedyny sposób lokomocji berlińskiej, który w umiłowaniu oszczędności czasu dosięgnął przeciętnego Amerykanina.

MODERNIZACJA BERLINA.

Zresztą, po krótkim pobycie w mieście, łatwo można się przekonać, że nie-

tylko w tej dziedzinie Berlin stara się naśladować Amerykę. Rozrost miasta z lat ostatnich idzie po linii wprowadzenia najbardziej nowoczesnych urządzeń, przy wyzyskaniu każdego skrawka ziemi, czy to pod jakiś nowy dom handlowy, lub biuro, czy dla największej pasji każdego przedsiębiorstwa — reklamy.

Dzisiaj w centrum Berlina nie buduje się nigdzie domów mieszkalnych, każdy nowy gmach to nowa placówka rozwijającego się coraz bardziej od czasu wielkiej wojny handlu, na którego rozroście, nie bez słuszności, oparte są wielkie nadzieje poprawy gospodarczej.

MIASTO PRACY.

Berlin dzisiejszy jest przedewszystkiem ośrodkiem gorączkowej pracy. To co poznaje w nim najczęściej cudzoziemiec, pełna światła dzielnica kabaretów, lub martwość licznych muzeów, nie stanowi istoty tego miasta. Berlin nie żyje dla przyciągnięcia turystów i konkurencji z Paryżem, — znamieniem życia tego miasta jest praca. Świadczą o tem dymy wznoszące się od wczesnego świtu wokół miasta i szary, zaspany tłum śpieszących codziennie tysiącami do pracy.

Typ spotykane na ulicy berlińskiej, to przeważnie zaabsorbowany czekający go pracą biuralista, czasem wprost dziwny ze swą kamienną powagą i spokojem na tle szalonego tętna życia wielkiego miasta. Umie się śpieszyć, zachwycać się lub żłóścić, lecz zawsze ze spokojną twarzą Anglika.

ODPOCZYNEK BERLIŃCYKA.

Na radość i odpoczynek pozwala sobie berlińczyk w czasie t. zw. „week endu”, który na amerykański sposób stara się spędzić jaknajdalej od codziennych interesów. Już w godzinach popołudniowych każdej soboty wszystkie niemal dzielnice miasta wyludniają się, a

tłumy spragnionych powietrza i słońca, kolejami, pieszo lub na małych kajakach i żagłówek opuszczają miasto. Każda, najmniej nawet zamożna rodzina robotnicza posiada swój maleńki namiot, składaną kuchenkę i leżak, i z tem wszystkim wyrusza gdzieś do przemytu, czy to na śliczne, lesiste brzegi Szprewy, czy w okolice dostępnego dla wszystkich Poczdamu, gdzie w radości, daleko od codziennej atmosfery wysiłku spędza chwile zasłużonego wypoczynku.

Jednak nie wszyscy cieszą się świętem odpoczynku. Berlin, nawet w najuboższej zachodniej dzielnicy, nie robi wrażenia miasta, przeżywającego kryzys gospodarczy. Jednak niem jest. Według najnowszych obliczeń na 4 miliony mieszkańców przeszło 200 tysięcy pozostaje bez pracy.

WYBORY.

Wybory do Reichstagu, mające się odbyć we wrześniu, już dzisiaj zaprzatają wszystkie umysły, a miastu nadają charakterystyczny wygląd. Ulicami przejeżdżają samochody agitacyjne, mury codziennie pokrywane są nowymi ulotkami, a niema tygodnia, by nie urządzono modnego w Berlinie pochodu z najdalszych okęgów miasta pod parlament, gdzie na olbrzymim placu odbywają się manifestacje w imię wysuwanych haseł.

Partja socjalistyczna nie przystąpiła jeszcze do otwartej walki wyborczej. Olbrzymie kolony robotnicze, wspaniałe rozwinięta w Berlinie spółdzielczość, owoce wysiłków socjalistów w parlamencie i w radzie miejskiej będą najlepszym środkiem agitacji.

SPÓŁDZIELCZOŚĆ SOCJALISTYCZNA.

Chlubą Berlina jest prowadzona przez socjalistów olbrzymia spółdzielnia robotnicza „Konsum”, obejmująca swemi oddziałami całe miasto. Produkty wyra-

biane przez własne warsztaty, zajmujące olbrzymią przestrzeń, dostarczane są w najniższych cenach odbiorcom, którymi są pracownicy fizyczni i umysłowi Berlina.

DOMY ROBOTNICZE.

Drugą dziedziną, w kierunku której skierowane są wysiłki socjalistów, jest budownictwo domów robotniczych. Już dzisiaj wielkie przestrzenie podmiejskie zajmuje nieprzerwany szereg białych, nowoczesnie budowanych domów, których zadaniem jest zapobiec bezdomności. Obok powstają place sportowe, ogrody i baseny kąpielowe, mające służyć podniesieniu zdrowotności wśród ludności robotniczej.

To jest nowy Berlin.

SRÓDMIEŚCIE.

Tymczasem centrum miasta i śródmieścia, którego granic zresztą nie można dokładnie określić, dość, że zajmuje przeszło 12 km. kwadratowych powierzchni, stało się wyłącznie dzielnicą handlu, lokali rozrywkowych i wielkich przedsiębiorstw. Te same wąskie i wysokie ulice mnożą się, rozgłaszają we wszystkich kierunkach, przepelnione szeregiem mknących pojazdów wszelkiego rodzaju. Nad niemi z hukiem przebiegają po żelaznych mostach koleje elektryczne, a znikające w ciemnych otworach kamienne schody przypominają o istnieniu wielkiej, doskonałe zorganizowanej maszyny podziemnej kolei, których zadaniem jest usunąć te niewygodne, jakie wypływają dla mieszkańców miasta, z powodu jego wielkości.

Tu zaczynają się nieprzerwane szeregi wystaw sklepowych. Pewien kompleks ulic stanowi ośrodek przedsiębiorstw prasowych, dalej całe szeregi wielkich domów handlowych, kawiarnie i restauracje, wszystko to wśród przetłoczenia

wystaw sklepowych, najprzeróżniejszych reklam, ruchu ulicznego i tego wszystkiego, co tworzy symfonię wielkiego miasta.

PLACE.

Czasami wąskie ulice urywają się nagle, a oczom ukazują się jakiś obszerny plac, jeden z licznych w Berlinie. Tutaj podziwiać można monumentalne gmachy, czy to z epoki Fryderyka, czy też nowe, jak gmach Parlamentu i pałac Wilhelma. Na tych placach spotyka się przeróżne pomniki, przeważnie kolosalnej wielkości, przedstawiające bądź któregoś z władców Niemiec przedwojennych, bądź symbol Zwycięstwa, Wolności lub Pracy. Place te stanowią prawdziwą ozdobę miasta, tu też znajdują się siedziby przeróżnych muzeów, bibliotek i galerji obrazów, stanowiące dorobek kultury narodu niemieckiego. Wszystkie te instytucje dostępne są w pewne dni tygodnia każdemu bezpłatnie, tak, że każdy mieszkaniec Berlina poznać może cuda tam nagromadzone. Do najwspanialszych należą muzea: Narodowe, starożytności i wojenne, zawierające ciekawy materiał historyczny, sięgający pierwszych wieków średniowiecza. Trudno nie wspomnieć o wspaniałym gmachu opery, rozbliskującym z nastaniem nocy tęczą różnobarwnych świateł. Miasto milknie wtedy, dalekie przedmieścia zasypiają po ciężkiej pracy całego dnia.

Lecz Berlin nie śpi. Tłumy przelewają się wciąż gnałe gorączką wielkiego miasta. Rogi bocznych ulic zaludniają się, a w czarnych wodach cichej Szprewy tysiącem blasków odbija się piękno drzemającego miasta.

Nad ulicami i gdzieś w głębi mkną stale pociągi.

Zb. Woszczyński.

UTWORZENIE PIERWSZEJ ROBOTNICZEJ SEKCJI WIOŚLARSKIEJ W POLSCE

Na przystani Skry odbyła się tydzień temu uroczystość puszczenia na wodę pierwszej łodzi sportowej (kajak-żaglówka) Skry. Pomimo niekorzystnych warunków atmosferycznych, na przystani zgromadzili się licznie członkinie i członkowie klubu, wykazując w ten sposób swoje zainteresowanie dla tej zdrowej i pięknej dziedziny sportu.

Po tradycyjnych formalnościach nowa łódź zanurzono w szare fale Wisły. Okolicznościowe przemówienie z tej okazji wygłosił tow. dr. Jerzy Michałowicz, życząc sekcji pomyślnego rozwoju, większego taboru oraz dalszej owocnej pracy dla dobra sportu robotniczego. Odpowiedział im. sekcji wodny tow. Bobiński, wskazując między innymi, że sekcja wodna pracuje w niesłychanie ciężkich warunkach, ale pomimo to udało się jej położyć podwaliny pod zdrową gałąź sportu. Jako kierownik tej sekcji tow. Bobiński ma nadzieję, że skromny tabor, składający się chwilowo z jednej łodzi wrócić się powiększy.

W wpisaniu się do księgi pamiątkowej, goście odbyli pierwszą przejażdżkę po Wiśle.

Warto zaznaczyć, że nowutworzona sekcja wioślarska Skry jest pierwszą tego rodzaju sekcją robotniczą w Polsce.

IMPREZY SPORTOWE na Kursie ZRSS w Częstochowie

Kurs przodowników ZRSS w Częstochowie urządził ostatnio kilka sportowych imprez. I tak w niedzielę, dnia 3 sierpnia odbył się turniej siatkówki z udziałem reprezentacji miast mających swych przedstawicieli na kursie.

Do półfinału weszły drużyny: „Legia” — Kraków, „Czarni” — Sosnowiec, „Sielce” i kombinowany zespół Lwowa, Tarnowa i Łodzi. W finale „Legia” pokonała „Czarnych” 30:17, mając przez cały czas znaczną przewagę.

W następną niedzielę 10 b. m. kurs wystąpił z szerszym programem. Przewodzącym odbył się turniej koszykówki. Pierwszy mecz pomiędzy krakowską „Legią” a Repr. Zagłębia Dąbrowskiego wygrała bez trudności Legia 23:13.

Następny mecz „Legia” — repr. kursu ZRSS, przegrali towarzysze z Jagiellońskiego grodu dopiero po dogrywce 16:14.

Po południu tegoż dnia przed meczem piłkarskim „Turyści” (Częstochowa) — kurs ZRSS, urządzony został międzyklubowy bieg na przelaj (z udziałem zawodników miejscowych) na dystansie 3 km. Bieg wygrał, w niezłym jak na ciężkie warunki atmosferyczne, czasie tow. Motyka Leonard („Legia” Kraków) — 9:29,3 min. Za nim 050 m. w tyle tow. Demkowski („Czarni” Sosnowiec). Czwarty tow. Derela (TUR. Konstantynów) oraz piąty Solarz („Czarni” Sosnowiec). Bieg będący doskonałą propagandą lekkiej atletyki ukończyli wszyscy zawodnicy.

Gwoździem dnia jednakże był mecz piłki nożnej pomiędzy miejscowymi „Turyściami” a kursem ZRSS.

Do sprawnej organizacji wyżej wspomnianych imprez w znacznej mierze przyczynił się instruktor kursu tow. Boski, który umiejętnie przeprowadził każdy punkt programu. Dochód z powyższych imprez przeznaczony został na urządzenie krajoznawczej wycieczki kursu do Olsztyna. Wycieczkę odbyli kursисти 11 b. m. unosząc w pamięci obraz romantycznych ruin jeszcze z feudalnych czasów pochodzącego zamku.

Na zakończenie kursu odbyły się zawody lekkoatletyczne.

Święto Sportu Robotniczego na Łotwie Sukcesy naszych kolarzy

W dniach 29 lipca do 3 sierpnia r. b. odbyło się na Łotwie wielkie doroczne Święto Sportu Robotniczego, które było zarazem świętem całego proletariatu łotewskiego, a dzięki obecności licznych grup i delegacji wielu państw, przemieniło się na Wielką Międzynarodową Manifestację Sportu Robotniczego.

Ogółem przybyło do Rygi około 700 sportowców robotniczych z 7 państw, by wziąć udział w zawodach.

Między innymi przybyły drużyny piłki nożnej z Austrii, Czechosłowacji, Finlandji, Estonji i Niemiec. Przyjechała również reprezentacja polskiego Z. R. S. S. oraz liczna delegacja Organizacji Młodzieży TUR.

Program uroczystości przedstawiał się w ten sposób, że 30 lipca nastąpiło otwarcie obozu Czerwonych Harcerzy (na Łotwie — pionierów) w t. zw. leśnym parku, w którym obozowało 300—400 harcerzy.

31 lipca nastąpiło uroczyste otwarcie święta sportowego w gmachu opery, na którym przemawiali również przedstawiciele zagranicznych organizacji.

W tymże dniu odbył się wieczorem pochod uczestników z pochodniami, zakończony manifestacyjnym wiecem pod gołym niebem.

Od 31 lipca do 3 sierpnia odbywały się zawody poszczególnych grup sportowych.

Niezależnie od tego urządzono cały szereg imprez artystycznych rozrywkowych i t. p.

W pierwszym dniu zawodów sportowych odbyły się liczne imprezy międzynarodowe, a więc biegi, skoki, rzuty, strzelanie, boks, piłka ręczna, mecz piłki nożnej pomiędzy drużynami Łotwy i Niemiec i t. p.

Wieczorem grupy sportowców łotewskich oraz delegacje zagraniczne poczęły ścierać na tak zwany „Mały plac sportowy” skąd o godzinie 21-ej wyruszył imponujący pochód ze sztandarami i pochodniami, przeciągając dzielnicami miasta.

Na chodnikach ulic grupy robotników łotewskich witały pochód okrzykami „brivis sveiks”, „freundschaft” jak również stale słychać było okrzyki „niech żyją”, gdy przechodziła grupa polska.

Pochód doszedł do parku zwanego „Parkiem 1905 roku”, gdzie do zgromadzonych zgórą 6.000 osób przemówił przewodniczący Łotewskiego Robotniczego Związku Sportowego tow. Bruno Kalnin, wzywając zgromadzonych do skupienia się pod sztandarami Partii Socjalistycznej oraz Związku Sportowego.

Dzień 2 sierpnia cały był poświęcony rozgrywkom sportowym i zabawom ludowym.

Z samego rana rozpoczął się mecz kolarski Polska — Łotwa, na przestrzeni 100 kilometrów, w którym startowali wyłącznie kolarze warszawscy. Kolarze Legii krakowskiej i RKS-u lwowskiego nie uzyskali na czas paszportów zagranicznych, wskutek czego polska ekipa musiała wystąpić w osłabionym składzie.

Mecz miał charakter drużynowy. Każda drużyna składała się z 4 zawodników. Start odbywał się w 3 minutowych odstępach.

Pierwsze miejsce w biegu zajął tow. Denis (Łotwa) w bardzo dobrym czasie 3:09:24,6 s., bijąc robotniczy rekord światowy na tym dystansie. Drugi przybył Jansons (Łotwa) w czasie 3:12:26 s.

Z Polaków pierwszym był Wróblewski (Skra), trzeci w klasyfikacji ogólnej z czasem 3:19:1,7 sek. Czwarte miejsce zajął również Polak Zawadzki (Skra) w czasie 3:21:24,5 sek. Na piątym miejscu znalazł się Olizarowicz (Skra) 3:33:44,7 sek. Czarnóg (Marymont) bodaj najlepszy nasz kolarz uplasował się z powodu defektów dopiero na szóstym miejscu z czasem 3:36:26,8 s. Siódme i ostatnie miejsce wreszcie zajął Ozolins (Ł) w czasie 4:14:03,6 s. (czwarty Łotysz Krubiński wyczołgał się).

Warto podkreślić, że organizacja zawodów była pierwszorzędna, a bieg odbył się na świetnych szosach.

W ogólnej klasyfikacji mecz przyniósł wynik remisowy 14:14 pkt., co jest wielkim sukcesem Polski, tembardziej, że drużyna nasza była osłabiona brakiem kolarzy krakowskich i lwowskich.

Po południu odbyły się popisy gimnastyczne, rozgrywki tenisowe, zawody lekkoatletyczne, i mecze piłki nożnej rozegrane pomiędzy drużynami miast Libawa—Walk oraz Ryga—Windawa.

Kulminacyjnym punktem święta był dzień 3-go sierpnia, kiedy o godz. 11 z Wielkiego placu Sportowego wyruszył imponujący pochód.

Karnie maszerującym tysiącom młodzieży przypatrywali się tłumnie wylegli na ulice mieszkańcy Rygi, którzy okrzykami wyrażali sportowcom swoje sympatie.

Wieczorem po przyjęciu defilady sportowców łotewskich przez tow. Bruno Kalnina, odbyły się uroczystości zamknięcia pięciodniowego święta. Uczestnicy rozjechali się w przekonaniu, że uczyniony został jeszcze jeden krok na drodze zbratania narodów.

ZAWODY LEKKOATLETYCZNE O ROBOTNICZE MISTRZOSTWO POLSKI

W dniach 30 i 31 sierpnia r. b. odbędą się w Łodzi doroczne zawody lekkoatletyczne o robotnicze mistrzostwo Polski. Spodziewany jest udział około 150 zawodników z całej Polski.

Program zostanie podany w dniach najbliższych. Zgłoszenia należy kierować do Sekr. ZRSS, do dnia 25 sierpnia b. r. Wpisowe wynosi jeden złoty od zawodnika, niezależnie od ilości konkurencji, w których startuje.

NOWE ZWYCIĘSTWO KOLARZY LEGJI KRAKOWSKIEJ

Tydzień temu odbył się w Wieliczce wyścig kolarski na 100 km., organizowany przez klub cyklistów i motocyklistów w Wieliczce o puchar przedchodni „Ziemi Wielickiej”. Bieg odbył się przy pięknej pogodzie, gromadząc kilka tysięcy widzów, wzdłuż trasy. Od startu do półmetka czoło wyścigu stanowiła grupa kolarzy „Legji”.

Od półmetka do mety prowadzi zdecydowanie Kosiński z RKS Legji, przybywając pierwszy do mety w czasie 3 g. 14 m. 55 s., dystansując Dudę z Wawelu, który przybył drugi.

W ogólnej punktacji zwyciężył RKS Legia 37 punktami na 9 punktów Wawelu, 6 pkt. Metalu i 3 pkt. Makabi.

13 NOWYCH REKORDÓW PŁYWKACH. PADŁO NA MISTRZOSTWACH POLSKI

W ostatnim dniu zawodów pływackich o mistrzostwo Polski padło 6 rekordów polskich na dystansach klasycznych. W ten sposób na mistrzostwach padło ogółem 13 rekordów, stwierdzając wysoki poziom zawodów. W ostatnim dniu publiczności bardzo mało, a ricieze biegów rozgrywano wśród nieustających okrzyków podnieconych widzów.

Wyniki biegów o mistrzostwo Polski. Panowie: 400 mtr. stylem dowolnym: 1) Kot (Cracovia) 5:45 sek. 200 mtr. kl. st. 1) Kaputek (SKLA) 3:04,5 sek. — rekord Polski. Skoki więzowe panów: 1-Maerz (Giszowiec) 75,40 pkt. Sztafeta 3 × 100 mtr. stylem zmiennym: 1- EKS (Katowice) 4:14,2 sek. pierwszy oficjalny rekord polski.

Sztafeta 4 × 100 mtr.: 1) Giszowiec 6:51,8 sek. rekord polski. Podczas sztafety pobity został również przez Kaputka rekord Polski na 100 mtr. st. kl. o 6 s.

Panie: 100 mtr. stylem dowolnym—1- Szczerbówna (Pogoń) 1:29,8 sek. 200 mtr. stylem klasycznym: 1) Jarkuliszówna (SKLA) 3:26,6 sek. rekord polski. Skoki z trampoliny: 1) Schnatzkówna (BBV) 66,42 pkt.

Ostateczna klasyfikacja klubowa w nagrodzie, ofiarowanej przez p. Prezydenta Rzplitej: 1) Cracovia 144 pkt., 2) Giszowiec 132 pkt., 3) AZS — Warszawa 121 pkt.

INNE MECZE PIŁKARSKIE DRUŻYNA WĘGIERSKA we LWOWIE

III koer — Pogoń (Lwów) 2:1 (0:0). Sprawiedliwym byłby wynik remisowy. Pogoń, mimo że wystąpiła z trzema rezerwowymi, grała dobrze i ambitnie.

POGROM REPREZENTACJI ZAKOPANEGO.

Krakowska Wisła pokonała w Zakopanem reprezentację Zakopanego w stosunku 16:2.

POLSKI ŚLĄSK ZWYCIĘŻA NIEMIECKI W BOKSIE 11:5

Mecz bokserski Górny Śląsk — Śląsk Opolski zakończył się zwycięstwem Polaków 11:5 pkt.

OTWARCIE OGÓLNO-POLSKIEGO ROBOTNICZEGO ZŁOTU KOLARSKIEGO W ZAKOPANEM

W sobotę nastąpiło w Zakopanem na boisku Robotniczego Klubu Sportowego Giewont otwarcie ogólnopolskiego robotniczego złota kolarskiego, na który przybyło około 100 kolarzy z całej Polski. Zjazd otworzył okolicznościowym przemówieniem poseł tow. Piotrowski. Następnie powitał uczestników poseł

polski do parlamentu czechosłowackiego tow. Chobot.

W niedzielę, w związku ze złotem, odbył się trzaski wyścig kolarski na szosie Zakopane — Morskie Oko i z powrotem na przestrzeni 62 km. Zwyciężył Król (RKS Giewont), który wymienioną trasę przebył w czasie 2 godz. i 30 min. 2) Grzesik (Legia — Kraków) 2:32

min. 3) Kwinta (Legia—K) 2:34 min.

Drużynowo zwyciężyła RKS Legia (Kraków). Startowało ogółem 32 zawodników.

Następne trzy dni będą poświęcone wycieczkom w Tatry pod przewodnictwem tow. posła Stanisława Dubois.

Obszernie o Złocie kolarskim napiszemy w jednym z najbliższych numerów.

Wczorajsza niedziela w sporcie

MECZE PIŁKARSKIE W WARSZAWIE

Skra — Warszawianka IB 3:0. Zawody o mistrzostwo klasy A pomiędzy wymienionymi drużynami nie doszły do skutku z powodu niestawienia się Warszawianki. Sędzia więc odgwiżdżał walkower dla Skry.

Makabi — Ruch 2:2 (1:1). Mecz towarzyszy rozegrany na boisku Skry został przerwany, gdyż Makabi nie chciała się podporządkować decyzji sędziego.

ŁKS IB — Polonia IB 4:1 (2:0). Jako przedmecz zawodów ligowych odbył się mecz towarzyszy pomiędzy rezerwami Polonji i ŁKS, zakończony zwycięstwem Łódzian w wysokim stosunku 4:1.

Kadimah (Łódź) — Makabi 2:1 (0:1). W sobotę odbył się na boisku Skry mecz towarzyszy pomiędzy warszawską Makabi a łódzką B-klasową drużyną Kadimah. Gra stała na bardzo niskim po-

ziomie i zakończyła się zesłużeniem zwycięstwem ambitniejszej drużyny łódzkiej. W przedmecu rezerwa Makabi pokonała Jutrznie 2:1.

Skra II Union 13:0. Bezapelacyjna zwycięstwo rezerwy Skry nad słabym przeciwnikiem.

Hakoah — CWS 2:1 (1:1). Zawody o mistrzostwo klasy B.

Maraton — Głuchoniemi 4:0 (1:0). Dzięki temu zwycięstwu Maraton zdobył mistrzostwo całej grupy.

MECZE LIGOWE

POLONIA — Ł. K. S. 4:2 (0:2).

W niedzielnym meczu ligowym Polonia pokonała ŁKS 4:2 (0:2), zdobywając w ciągu 8-iu dni 6 punktów. W pierwszej połowie drużyna łódzka była zespołem zupełnie równorzędnym, a nawet chwilami przeważała, zdobywając dwa punkty przez Feję i Króla. Po przerwie Polonia opanowała boisko.

CRACOVIA — WARSZAWIANKA 2:0 (1:0).

W Krakowie Warszawianka pokonana została przez Cracovię 0:3 (0:1). przyczem drużyna warszawska, która przybyła, aż z 6 rezerwowymi, była drużyną znacznie słabszą od przeciwnika.

WARTA — RUCH 2:1 (0:1).

Niezasłużone zwycięstwo Warty, która na rozmokłym boisku grała bardzo słabo. Przewaga Ruchu zaznaczyła się specjalnie w pierwszej połowie gry. Sędzia p. Bilor ze Lwowa przerwał mecz na 18 min. przed końcem z powodu zapadających ciemności.

ŁTSG — CZARNI 0:0.

W Łodzi rozegrany mecz ligowy pomiędzy ŁTSG i Czarnymi zakończył się bezbramkowo 0:0. W pierwszej połowie przeważali Czarni, którzy nie wykorzystali szeregu pewnych pozycji; po przerwie zaś ŁTSG górował.

Z POBYTU NASZYCH KOLARZY NA ŁOTWIE.

Stoją od lewej strony: przedstawiciel Łotwy Olizarowicz, Wróblewski. Czarnóg, Zawadzki i kierownik drużyny tow. Marciniak.

Z POBYTU NASZYCH KOLARZY NA ŁOTWIE. Drużyna polska na defiladzie przez miasto.

Z ŻYCIA PARTJI WARSZAWSKA ORGANIZACJA P. P. S.

KONFERENCJA MIĘDZYDZIELNICOWA P. P. S. W WARSZAWIE. W poniedziałek, dn. 18 sierpnia r. b., o godz. 6 popoł. w sali Zw. Zaw. Metalowców — Leszno 53 odbędzie się Konferencja Międzydzielnicowa. Proszeni są o przybycie w komplecie Komitetu Dzielnicowe P. P. S., Zarządy Kół fabrycznych i zawodowych P. P. S. i mężowie zaufania P. P. S. z fabryk i warsztatów. Obecność wszystkich obowiązkowa. Sprawy ważne.

WARSZAWSKI KOMITET POWIATOWY P. P. S. W poniedziałek, dn. 18 b. m., o g. 5 min. 30 pp. odbędzie się posiedzenie Komitetu (Długa 19) Sprawy bardzo ważne. Obecność przedstawicieli wszystkich Komitetów Miejskowych i mężów zaufania konieczna.

WTOREK, 19 b. m.
JEROZOLIMA. O godz. 6 wiecz. zebranie Koła PPS. „Budowy Parowozów”.

SRODA, 20 b. m.
JEROZOLIMA. O godz. 6.30 wiecz. posiedzenie Komitetu dzielnicowego.

Organizacja Młodzieży T. U. R.

EGZEKUTYWA Warsz. Org. Młodz. T. U. R. Zebranie Egzekutywy odbędzie się w środę, godz. 6 popoł., Warecka 7.

KOMITET WYKONAWCZY. W środę, o godz. 7 wiecz. odbędzie się posiedzenie Komitetu Wykonawczego Warsz. Org. Młodzieży: TUR.

TYLKO ORGANIZACJA DA CI SIĘ! WSTĄP DO ORGANIZACJI MŁODZIEŻY T. U. R.

CZERWONA STRZAŁA.
W poniedziałek, 18 b. m., o godz. 7 w. (Dzielnia 95) odbędzie się zbiórka Oddziału Czerwonej Strzały Wares. Org. Mł. T. U. R.

ORKISTRA DĘTA WARSZ. ORG. MŁ. T. U. R.

Zapisy chętnych do orkiestry przyjmują delegaci Kół, oraz sekretariat K. W. codziennie godz. 7 — 9 wieczorem, Warecka 7.

W organizacji pracujemy nad swoim wykształceniem. Wiedza jest skuteczną bronią klasy robotniczej i wzbogaca życie człowieka.

Wstępajcie do Org. Młodz. T. U. R.

RUCH KOBIECY

SEKRETARIAT KOBIECY ZRSS. Sekretariat Wydziału Kobiecego Z. R. S. S. czynny w poniedziałki od godz. 19 do 21 w lokalu przy ul. Flory 1 m. 18.

WEWN. WYDZ. KOBIECY P. P. S. LESZNO 53. We wtorek, dn. 19 b. m. o godz. 19 zebranie z referatem.

Ruch kult.-oświatowy

PRZEDSTAWIENIA ULGOWE W TEATRZE „MORSKIE OKO”. Komisja Międzyzwiązkowa Kulturalno - Artystyczna, Chmielna 49, tel. 73-42, podaje do wiadomości wszystkim zainteresowanym, że codziennie w godzinach od 10 do 19.30 wydawane są karteczki ulgowe do Teatru „Morskie Oko” na rewję „Bawmy się razem”.

Dr. Z. FAJNCYN

Leszno 36.
Specjalista chorób wenerycznych, płciowych i skórnych. Analizy krwi. Przyjm. 9 r. — 9 w.

DO WSZYSTKICH KOMITETÓW PARTYJNYCH

W związku z 25 rocznicą stracenia towa. Stefana Okrzei na Stokach Cytadeli została wydana broszura, która stanowi przedruk broszury wydanej przez P. P. S. w pierwszą rocznicę jego bohaterskiej śmierci.

Kronika stołeczna

ZABAWY NA POGOTOWIE RATUNKOWE.

Dorocnym zwyczajem Warszawskie Pogotowie Ratunkowe organizuje na rzecz Towarzystwa dwie zabawy sportowo-atrakcyjne w ogrodzie Saskim.

Obecnie przystąpiono do zbiórki fantów na loterję, wobec czego organizatorzy zabawy zwracają się z prośbą o nadsyłanie fantów bezpośrednio do kancelarii Pogotowia lub też o wręczenie ich przedstawicielom Pogotowia, którzy objeżdżają miasto i są zaopatrzeni w legitymacje Towarzystwa.

ĆWICZENIA.

Rozsyłane są obecnie karty wojskowe dla wezwanych do ćwiczeń wojskowych w trzeciej kolej. Trzecia kolej wcielona będzie do szeregów na ćwiczenia w połowie b. m. W połowie września wcielona będzie 4-ta kolej.

Ci, których roczniki przewidziane są w rozporządzeniu, a którzy nie otrzymali kart powołania na ćwiczenia, powinni we własnym interesie poinformować się u władz, czy nie figurują w wykazach powoływanych na ćwiczenia.

Z GŁODU

Na rogu ul. Leszno i Żelaznej zasłabł na g. 40-letni Stanisław Ciborowski, bezrobotny i bezdomny. Przechodnie przewieźli C. do ambulatorium Pogotowia, gdzie lekarz

stwierdził ogólne wycieńczenie z głodu. Po udzieleniu pomocy Ciborowskiego skierowano do szpitala na Czysle.

ZAMACHY SAMOBÓJCZE

Przy ul. Wileńskiej 41 otruła się kwasem solnym 37-letni Marjan Tomaszewski, murarz, którego Pogotowie przewiozło do szpitala Przemienienia Pańskiego.

Przy ul. Zawiszy 35 otruła się kwasem octowym 23-letnia Janina Piotrowska, przy rodzicach. Desperatka, po przepłukaniu żołądka, pozostała na leczeniu w domu.

PRZEZ PIWNICĘ DO SKLEPU

Gdy wczoraj rano właściciel perfumerji z składem materiałów aptecznych Adam Kare przy ul. Śliskiej 32 przyszedł do sklepu, stwierdził ślady gospodarki złodziejskiej. Większa część półek, szuflad, gablotek — były opróżnione. Na miejsce kradzieży przybyła policja 8 komis. i przedstawiciele urzędu śledczego.

Dochodzenie ustaliło, że złodzieje, po wyłamaniu dwoje drzwi, skutych blachą żelazną i klapy, prowadzącej z piwnicy do sklepu — włamali się tą drogą, zabierając krajowe i zagraniczne perfumy, pudry, mydła itp. kosmetyki, a nadto całkowity zapas wyrobów gumowych.

Z BRAKU NOCLEGU

Na ul. Leszno, obok Pogotowia, przechodnie znaleźli jakiegoś staruszka, którego przy pomocy sanitariuszy, przenieśli do ambulatorium Pogotowia. Tam okazało się, że pacjent jest pijany. Podał się za 75-letniego

Władysława Drzazgę, złodzieja (nigdzie nie-meldowanego). Jak się okazało, D. symulował chorobę, chcąc w ten sposób, z braku miejsca na nocleg, dostać się do szpitala.

URATOWANY OD ŚMIERCI PRZEZ LEKARZA POGOTOWIA

Zamieszkujący przy ul. Chmielnej 64 bezrobotny 24-letni Jędrzej Szewc, jadąc obiad, uduławił się całym ziemniakiem. Wszelkie zabiegi domowników, odcem usunięcia z przelyku ziemniaka, nie dały żadnego skut-

ku. Dopiero wezwany lekarz z filij Pogotowia, posilując się narzędziami, ziemniak usunął. Tym sposobem S. został uratowany od niechybnej śmierci.

Co wyświetlają kina?

Apollo: „Komediantka” i „Detektywi”
Atlantyk: „Lokomotywa 2329”
Capitol: Występy teatru łódzkiego.
Colosseum: „Znajoma z ulicy”.
Colosseum (m. sala): „Przy kominku”.
Casino: „Pochodnia” z Laura i Piantą.
Filharmonia: „Władcy miłości”.
Hollywood: „Zar miłości”.
Kometta: Chwilowo niemy.
Miejski: „Kobieta i żywioł”.
Pola Negri Palace: „Ciebie tylko kochałem”.
Palace: „Pokusy Europy”.
Pan: „Anioł na bagnisku”.
Splendid: „Krew na piasku”.
Stylowy: „Kochankowie”.
Światowid: „Pogania” z Ram. Novarro.
Tęcza: „Truciciel” z Veidtem
Wodewil: „Ochotnik” i „Na ognistym sn.oku”.
As: „Miało rozkoszy”.
Astra: „Metropolis”.
Lux: „Z dnia na dzień”.
Mewa: „Ich grzech”.
Muza: „Rozpętane żywioły”.
Promień: „Hrabia Monte Christo”.
Praga: „Zatrzacona ulica”.
Petit Trianon: „Eroticon”.
Riviera: „Ziemia Obiecana”.
Rena: „Płonące piaski”.
Sokół: „Jad miłości”.
Tombola: „Tajemniczy jeździec”.
Ton: „Trubadury New-Yorku”.
Wisła: „Romans kapłanki Wschodu”.
SZCZEGÓŁY PROGRAMÓW W OGŁOSZENIACH.

Od człowieka do samolotu PRZECIĘTNA SZYBKOŚĆ W CYFRACH

Sporządzona niedawno statystyka, oparta na podstawach naukowych, podaje bardzo ciekawe dane przeciętnych szybkości, osiągniętych przez środki komunikacyjne, począwszy od własnych naszych nóg, aż do samolotu. I tak: piechur przebywa przeciętnie 1 1/2 metra na sekundę, biegacz lekkoatleta 9,6 mtr. na sek., rowerzysta — 15 mtr. na sek., australijski kangur — 18 mtr. na sek. Tramwaj przebywa średnio 6 mtr. na sek., samochód Benz z roku 1892 jeździł prawie dwa razy szybciej od piechura, przebywał bowiem 2,7 mtr. na sek., podczas gdy przeciętna szybkość współczesnego samochodu wynosi 92 mtr. na sek. Koń wyścigowy przebywa w sekundzie 25 mtr., jaskółka przelatuje 45 mtr. na sek. Szybszym od jaskółki jest motocyklista, który na sekundę zdobywa w przestrzeni 45,6 mtr. Pociąg dalekobieżny przebywa w sekundzie 51,6 mtr., o ileż wolniej od niego porusza się parowiec transatlantyczny, przebywający w czasie sekundy przeciętnie tylko 11 metrów. Najszybszym współczesnym środkiem komunikacyjnym jest samolot, który przebywa przeciętnie 150 mtr. na sekundę.

TEATR I MUZYKA

Dziś w teatrach miejskich

Narodowy
o 8 w. „Interes przedewszystkiem”

Letni
o 8 w. „Egzotyczna kuzynka”

TEATR NARODOWY gra pięć ostatnich razy „Interes przedewszystkiem”.

W środę premiera świetnej komedji Włodzimierza Perzyskiego p. t. „Dzieje Józefa” w obsadzie pierwszorzędnej.

TEATR LETNI. Dziś „Egzotyczna kuzynka”.

TEATR POLSKI. Dziś „Przygody dzielnego wojaka Szejka”.

TEATR MAŁY. Dziś powtórzenie świetnej sztuki Verneuil'a p. t. „Pan Lamberthier”.

TEATR „MORSKIE OKO”, Jasna 5. Powtórzenie premjery p. t. „Bawmy się razem”.

WESOŁY WIECZÓR. Codziennie Rewja „Z Chłodnej na Nowy Świat”.

KINO - TEATR „ZNICZ”, Śniadeckich 5. Operetka w 1 akcie p. t. „Łószczko”.

„CJANKALI” w CAPITOLU. (Marszałkowska 125). Wobec wielkiego powodzenia przedstawienia „Cjankali” zostały przedłużone do dnia dzisiejszego.

TEATR REWJI „ANANAS” Codziennie rewja „Pani się ubiera”.

TEATR „MIGNON”. Dziś rewja „Te złotych sto”.

CO USŁYSZYMY PRZEZ WARSZAWSKIE RADJO?

DZIŚ.

11.40 Przgl. Prasy Kraj. 11.58 Sygnał czasu 12.10—13.00 Muzyka z płyt gramofonowych. 13.00 Komunikat meteorologiczny. 13.20 — 15.15 Przerwa. 15.15—15.35 Komunikat gospodarczy. 15.50—16.15 Odczyt z Krakowa. 16.15—17.10 Muzyka z płyt gramof. 17.10 Przgląd komunikacyjny. 17.35—18.00 Lekcja języka francuskiego. Lektor Lucien Rouguiny. 18.00 Muzyka lekka z kawiarni „Gastronomia”. Orkiestra J. Schüsslera. 19.00—19.20 Rozmaitości. 19.20 Pogawędki techniczne. (Ogólne zasady radjofonii) — wygl. prof. Sokolow.

19.35—19.45 Płyty gramofonowe. 19.45 „Skrzynka pocztowa rolnicza” — korespondencję bieżącą omówi inż. Wacław Tarkowski. 20.00 Prasowy Dziennik Radiowy. 20.15 Koncert popularny z Doliny Szwajcarskiej. Wykonawcy: Orkiestra Filharmonji Warszawskiej pod dyr. Józefa Kamińskiego i Eugenia Umińskiego - Jawrocka (skrzypce). 22.00 Feljton p. t. „Oblicze Starego Tygrysa” — wygl. p. dr. Józef Gajkowski. 22.15—22.30 Komunikaty. 23.00 — 24.00 Muzyka taneczna i salonowa z dancingu i restauracji „Polonia-Palace-Hotel”.

STAN POGODY

POGODA ZMIENNA.

Przewidywany przebieg pogody dzisiaj: W dalszym ciągu pogoda zmienna, z przelotnymi deszczami i chłodno. Na wschodzie umiarkowane wiatry południowo - wschodnie, na zachodzie i w środku kraju porywiste zachodnie.

Czasopisma nadesłane

TYGODNIK ILUSTROWANY.

Nr. 33 „Tygodnika Ilustrowanego” porusza zagadnienia zbrojeń niemieckich, które na tle niedawnej mowy Treviranusa nabierają szczególnej plastyki. Zofja Kossak-Szczucka w głęboko ujętym feljtonie „W kraju pracy” mówi o historycznym „trójścacie trzech cesarzy” i o życiu w kopalniach Górnego Śląska. Zdzisław Kleszczyński kreśli swe wrażenia z pobytu w Bayreuth. Poza tym kronika, feljton i t. p.

SZKOŁA KUPIECKA SPECJALNA 3 KLASOWA ZGROMADZENIA KUPCÓW m. st. Warszawy (Waliców 2)

Z prawami szkół handlowych państwowych.

Wychowawcy szkół w państwowej służbie cywilnej korzystają z tych samych praw, jakie przysługują maturzystom szkół średnich ogólnokształcących.

Do klasy pierwszej przyjmowani są bez egzaminu kandydaci posiadający świadectwa ukończenia 7 oddziałów szkoły powszechnej lub 3 klas szkoły średniej ogólnokształcącej.

Kancelarja (ul. Prosta 14) przyjmuje podania od 18 sierpnia od godziny 9 rano, do 2 po południu.

Początek roku szkolnego dn. 2 września.

Do naszych czytelników!

Prosimy o niezwłoczne zawiadomienie administracji „Robotnika”, Warszawa, Warecka 7, tel. 313-80, o wszystkich niedokładnościach kolportażu i sprzedaży naszego pisma w kioskach i u ulicznych sprzedawców.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.